

[Lysholt Hansen.]

noget, der tyder på, at den har været ganske hæderlig. Hvis man ser på aktiekursernes udvikling i dette land i det seneste år, ikke mindst i tiden op til EF-afstemningen og såmænd også efter, tyder denne udvikling i aktiekurserne egentlig meget på, at investeringsklimaet har være ganske hæderligt og vel også fortjenstmargenen ganske god. Ellers havde kurserne vel ikke udviklet sig, som de nu har gjort. Så jeg tror såmænd ikke, at hr. Jens Peter Jensen havde behøvet at holde den tale, der blev holdt i så henseende.

Den var også lidt modsigende, for der blev sagt, at der var kapital at få fra det institut. Men spørgsmålet er: er der kapital at få på rimelige vilkår for de erhverv, vi gerne skulle have til at øge eksporten? Og det er det mål, jeg mener vi når ved lovforslaget her.

Jeg må erkende, at når der i den beretning, som jeg nævnte — og som jeg håber og tror at hr. Jens Peter Jensen også har læst — står, at man regner med, at der er en 6,4 pct.s forrentning i erhvervslivet i de godt 600 virksomheder, man har undersøgt som låntagere, er det ikke nogen stor indtjening i relation til andre indtjeningsmuligheder. Men så må man ikke glemme, at inden man når frem til disse 6,4 pct. — og det er et tal, som jeg tror hr. Jens Peter Jensen stoler på, for det er jo det institut, han roste til skyerne, der afgiver det — er der foretaget betydelige henlæggelser til forbedringer. Det vil altså sige, at man har øget sine indre værdier, og det er fornuftigt. Det er altså ikke så simpelt at stille tingene op, som hr. Jens Peter Jensen forsøger det her.

Jeg skal ikke gøre mig til af, at vi er mere erhvervsvenlige end andre. Men jeg tror, det er fornuftig politik, der lægges op til her. Jeg tror, vi har en chance for at nå det mål at udnytte konjunktursituationen, som den er i det øvrige Europa og i USA, til gavn for en række virksomheder, som ellers ikke ville være i stand til at udnytte deres eksportmuligheder. Derfor er jeg glad for forslaget, og jeg håber også, vi kan få det igennem inden alt for længe.

Knud Thomsen: Jeg kan over for hr. Lysholt Hansen ganske bekræfte, at det er mit partis indstilling, at selektiv rentepolitik er

en uting. Det hænger sammen med det forhold, at rente ikke er noget, man tager ud af luften. Renten er noget, man får som resultat af den førte økonomiske politik, og ved at ændre på den, ændrer man altså resultatet af den førte økonomiske politik. På den anden side ligger det også således — og dér har hr. Lysholt Hansen og jeg jo været enige — at der kan være større ulykker forbundet med ikke at bryde et princip, det kommer an på, hvad man bryder det for. I egnsudviklingsagerne har vi brudt dette princip, fordi vi anså de ulykker, der kom af en ikke tilstrækkelig egnsudviklingslovgivning, for at være værre: frustration, stagnation, arbejdsløshed, følelse af afmagt i de pågældende områder. Dér har vi bøjet os, men her finder vi det ikke på sin plads.

Til den højtærede handelsminister vil jeg gerne sige, at jeg opholdt mig vist første gang, jeg havde ordet, et øjeblik ved, hvor længe denne ordning skal kunne vare, så fremt lovforslaget bliver gennemført, hvad jo et og andet kunne tyde på. Den vejledning, jeg kan få, er alene at finde i de generelle bemærkninger til lovforslaget, hvor der på side 2 står, at administrationen varetages af Finansieringsinstituttet, i hvis ledende organer der indtræder repræsentanter for staten, „så længe ordningen er bestående“, og endvidere i bemærkningerne vedrørende § 12 b, hvor der står om de ekstraordinære medlemmer: De således valgte ekstraordinære medlemmer suppleres, så længe handelsministeriet har indskudt ansvarlig kapital i henhold til loven, med to af handelsministeren udpegede medlemmer. Det er den vejledning, der er.

Nu siger ministeren: ja men statens indskudskapital hæfter jo for de 75 pct. af tabene og slides derved op på et eller andet tidspunkt. Det kommer an på, om der er tab, naturligvis, men lad gå med det. Men det er jo kun én måde at komme ud af det på. Som ordene her er formet, må man vel negativt slutte, at den dag Finansieringsinstituttet gennem sin egen aktiekapital og øvrige egenkapitalreserver selv vil dække de lån, der er givet med basis i de 100 mill. kr. indskud fra staten, står det Finansieringsinstituttet frit for at tilbagebetale staten de 100 mill. kr. og dermed frigøre sig for de øvrige forpligtelser. Jeg vil gerne høre, om ministeren kan svare på dette.